

længere end 5 år, jf. at frakendelsen i henhold til § 23, stk. 4, og § 24, stk. 4, sker for et tidsrum af mellem 1 og 5 år eller for bestandig.

Kravet om, at der skal være forløbet mindst 2 år efter, at generhvervelse senest er nægtet ved dom, svarer til kravet om generhvervelse af autorisation i straffelovens § 78.

Til § 26

Den foreslåede bestemmelse viderefører § 15 a i lov om dyrlægegerning m.v.

Bestemmelsen giver en dyrlæge mulighed for selv at fraskrive sig autorisationen eller dele heraf.

Bestemmelsen vil f.eks. kunne anvendes i det tilfælde, hvor overtrædelserne er så åbenlyse, at dyrlægen på forhånd erkender, at autorisationen vil blive frakendt vedkommende. Bestemmelsen vil endvidere kunne anvendes i det tilfælde, hvor en dyrlæge f.eks. har et alkoholmisbrug, der gør vedkommende uegnet til at udøve dyrlægegerning, og vedkommende selv er vidende herom.

Det er imidlertid ikke altid nødvendigt, at en dyrlæge fraskriver sig retten til at udøve alle de funktioner, der kræver autorisation som dyrlæge. Der kan således f.eks. blive tale om fraskrivelse af retten til at udøve dyrlægepraksis, hvorefter dyrlægen kan udøve andre funktioner af administrativ eller kontrolmæssig art, der forudsætter autorisation som dyrlæge.

Til § 27

Den foreslåede bestemmelse viderefører i omskrevet form § 16 i lov om dyrlægegerning m.v.

Efter bestemmelsen udsender ministeren meddelelse om fratagelse, frakendelse eller fraskrivelse eller generhvervelse af autorisationen eller en eller flere rettigheder.

Baggrunden for bestemmelsen er ønsket om i videst muligt omfang at forebygge, at en dyrlæge, der har mistet autorisationen eller en eller flere rettigheder, fortsætter med at udøve dyrlægegerning.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri vil indtil videre som hidtil anmode Indenrigs- og Sundhedsministeriet om at give apotekerne meddelelse om bortfald af en dyrlæges ret til at foreskrive receptpligtige lægemidler.

Der vil på tilsvarende måde blive udsendt meddelelse om generhvervelse af rettigheder.

Til kapitel 7

Det Veterinære Sundhedsråd

Til § 28

Det Veterinære Sundhedsråd blev oprettet ved kgl. resolution af 8. juni 1851. Efter at rådets sammensætning og funktioner havde været reguleret ved kgl. resolutioner i godt 100 år, senest ved kgl. resolution af 24. juli 1924, blev rådets forhold ordnet ved bestemmelser i kapitel II i dyrlægeloven af 1964, lov nr. 58 af 4. marts 1964 om veterinærvæsenet samt om dyrlægegerning. Efter lovens vedtagelse må de tidligere bestemmelser om Det Veterinære Sundhedsråd anses for bortfaldet.

Ved lov nr. 403 af 10. juni 1997 om ændring af lov om veterinærvæsenet samt om udøvelse af dyrlægegerning blev dyrlægeloven moderniseret på flere områder. Især henlagdes kompetencen for det af loven omfattede område i det hele til ministeren. Bestemmelserne om Det Veterinære Sundhedsråd ændredes imidlertid kun i beskedent omfang, idet alene kravet om, at rådets medlemmer skulle have indsigt i veterinær levnedsmiddelhygiejne, bortfaldt.

Med hensyn til sammensætningen af Det Veterinære Sundhedsråd har veterinærdirektøren, siden stillingen blev oprettet i 1931, været født medlem af rådet. Det har undertiden medført tvivl om rådets habilitet og om spørgsmål om rådets uvildighed, at chefen for det tidligere veterinærdirektorat har været medlem af rådet. Dette selv om veterinærdirektøren i overensstemmelse med almindelige habilitetsregler har undladt at deltage i behandlingen af sager, hvor der har været rejst spørgsmål om direktoratets myndighedsudøvelse. For at undgå at lignende spørgsmål kan opstå i den nuværende situation, hvor veterinærdirektøren er leder af veterinærafdelingen i Fødevarerdirektoratet foreslås det, at veterinærdirektøren ikke længere skal være medlem af Det Veterinære Sundhedsråd eller på anden måde tilknyttet rådet. Under hensyn til de nedenfor foreslåede ændringer i rådets arbejde foreslås det, at antallet af rådets medlemmer nedsættes til 5.

Stk. 3 og 4 giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om rådets virksomhed, om oprettelse af et rådssekretariat og om sammensætningen og driften heraf.

Til § 29

I forbindelse med den nu foreliggende gennemgang af loven har Det Veterinære Sundhedsråds forhold været genstand for overvejelser. Rådet har i denne forbindelse fremført, at antallet af enkeltsager med den nuværende sekretariatsbemanning har gjort det van-